

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE (Ședința plenară)

29 iunie 2011 *

„Funcție publică — Agenți contractuali — Apel pentru exprimarea interesului — Procedură de preselecție — Cerințe referitoare la cunoștințele lingvistice — Discriminare — Incidente în timpul desfășurării probelor”

În cauza F-7/07,

având ca obiect o acțiune formulată în temeiul articolelor 236 CE și 152 EA,

Marie-Thérèse Angioi, cu domiciliul în Valenciennes (Franța), reprezentată de M.-A. Lucas, avocat,
reclamantă,

susținută de

Regatul Spaniei, reprezentat de domnul F. Díez Moreno, abogado del Estado,

și

Republica Italiană, reprezentată inițial de domnul I. Braguglia, în calitate de agent, asistat de domnul P. Gentili, avvocato dello Stato, și ulterior de doamna G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de domnul P. Gentili, avvocato dello Stato,

interveniente,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de domnul J. Currall și de doamna M. Velardo, în calitate de agenți,
pârâtă,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Ședința plenară),

compus din domnii P. Mahoney, președinte, S. Gervasoni, președinte de cameră, H. Kreppel (raportor), H. Tagaras și S. Van Raepenbusch, judecători,

grefier: doamna W. Hakenberg,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 30 iunie 2009,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă primită la grefa Tribunalului la 29 ianuarie 2007 prin fax (originalul fiind depus la 2 februarie 2007), doamna Angioi solicită anularea deciziei din 14 martie 2006 prin care Oficiul pentru Selecția Personalului Comunităților Europene (EPSO), în cadrul unui apel pentru exprimarea interesului în vederea constituirii unei baze de date a candidaților care urmează a fi recrutați în calitate de agenți contractuali, a decis să o excludă de la restul testelor de preselecție din cauza rezultatelor insuficiente obținute la primele teste, destinate să evalueze capacitatea acestora de raționament verbal și numeric.

Cadrul juridic

1. Dispozițiile statutului

- 2 Articolul 12 primul paragraf CE, în vigoare la data la care a fost adoptată decizia menționată la punctul anterior, prevede:

„În domeniul de aplicare al prezentului tratat și fără a aduce atingere dispozițiilor speciale pe care le prevede, se interzice orice discriminare exercitată pe motiv de cetățenie sau naționalitate.”

- 3 Articolul 290 CE prevede:

„Regimul lingvistic al instituțiilor [Uniunii Europene] se stabilește, fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute de Statutul Curții de Justiție [a Uniunii Europene], de către Consiliul [Uniunii Europene], hotărând în unanimitate.”

- 4 Potrivit articolului 22, intitulat „Diversitatea culturală, religioasă și lingvistică”, din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Nisa la 7 decembrie 2000 (JO C 364, p. 1, denumită în continuare „Carta drepturilor fundamentale”):

„Uniunea respectă diversitatea culturală, religioasă și lingvistică.”

- 5 Articolele 1-6 din Regulamentul nr. 1 al Consiliului din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 1958, 17, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3), în redactarea aplicabilă cazului de față, prevăd:

„Articolul 1

Limbile oficiale și limbile de lucru ale instituțiilor Uniunii Europene sunt ceha, daneza, olandeza, engleza, estona, finlandeza, franceza, germana, greaca, maghiara, italiana, letona, lituaniana, malteza, polona, portugheza, slovacă, slovena, spaniolă și suedeză.

Articolul 2

Textele adresate instituțiilor de către un stat membru sau de către o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru se redactează, la alegerea expeditorului, într-una dintre limbile oficiale. Răspunsul se redactează în aceeași limbă.

Articolul 3

Textele adresate de către instituții unui stat membru sau unei persoane aflate sub jurisdicția unui stat membru se redactează în limba statului în cauză.

Articolul 4

Regulamentele și alte texte cu aplicabilitate generală se redactează în cele [20] de limbi oficiale.

Articolul 5

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene apare în cele [20] de limbi oficiale.

Articolul 6

Instituțiile pot stabili modalitățile de aplicare a prezentului regim lingvistic prin regulamentele lor de procedură.”

- 6 Articolul 1d din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în redactarea aplicabilă cazului de față (denumit în continuare „statutul”), prevede:

„(1) În aplicarea prezentului statut se interzice orice discriminare, precum discriminarea bazată pe sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

[...]

(6) Respectând principiul nediscriminării și principiul proporționalității, orice limitare a punerii în aplicare a acestor principii trebuie justificată în mod obiectiv și rezonabil și trebuie să răspundă unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul. Aceste obiective pot justifica, printre altele, stabilirea unei vârste obligatorii de pensionare și a unei vârste minime pentru a beneficia de pensia pentru limită de vârstă.”

- 7 Articolul 82 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, în redactarea aplicabilă cauzei de față (denumit în continuare „RAA”), prevede:

„(1) Agenții contractuali sunt recrutați pe o bază geografică cât mai largă dintre resortisanții statelor membre, fără deosebire de origine rasială sau etnică, de convingeri politice, filozofice sau religioase, de vârstă sau de handicap, de sex sau de orientare sexuală și indiferent de starea lor civilă sau de situația familială.

[...]

(3) Poate fi încadrată în muncă ca agent contractual numai persoana care:

[...]

(e) face dovada cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile [Uniunii] și cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a [Uniunii], în măsura necesară exercitării atribuțiilor care îi revin.

[...]

(5) [EPSO] acordă asistență diferitor instituții, la cererea acestora, în vederea selecționării de agenți contractuali, în special prin definirea conținutului examenelor și prin organizarea procedurilor de selecție. [EPSO] asigură transparența procedurilor de selecție a personalului contractual.

[...]”

- 8 Articolul 3 alineatul (2) din Decizia 2002/620/CE a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social, a Comitetului Regiunilor și a Ombudsmanului European din 25 iulie 2002 de înființare a Oficiului pentru Selecția Personalului Comunităților Europene (JO L 197, p. 53, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 247), prevede că „[EPSO] poate sprijini instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile instituite prin tratate sau în conformitate cu acestea la organizarea concursurilor interne și la selectarea celorlalte categorii de personal”.

2. *Apelul pentru exprimarea interesului*

- 9 În 2005, EPSO a publicat, „în numele instituțiilor europene, al Comisiei și al Consiliului, în special”, un apel pentru exprimarea interesului în vederea „constituirii unei baze de date a candidaților care urmează a fi recrutați în calitate de agenți contractuali pentru efectuarea unor sarcini diverse în cadrul instituțiilor europene” (denumit în continuare „AEI”). AEI a fost publicat pe site-ul internet al EPSO în perioada cuprinsă între 20 iunie și 20 iulie 2005.

- 10 Titlul A punctul 2 din AEI, intitulat „Profilurile căutate”, avea următorul cuprins:

„[AEI] vizează recrutarea personalului cu următoarele competențe generale:

Pentru grupa de funcții I: curieri, șoferi, personal auxiliar administrativ, lucrători manuali.

Pentru grupa de funcții II: creșă (în special asistente specializate în puericultură), șefi de birou/angajați, secretari, personal tehnic.

Pentru grupa de funcții III: gestiune financiară, informatică/tehnologie, atribuții de execuție.

Pentru grupa de funcții IV: atribuții administrative, de comunicare și de consultanță, cercetători, ingineri, lingviști, arhitecți. [...]”

- 11 Titlul A punctul 3 din AEI, intitulat „Criterii de admitere și condiții generale”, prevedea că, pentru a-și depune candidatura la un post de agent contractual, fiecare candidat trebuia să îndeplinească criteriile de admitere aferente grupului de funcții corespunzător și condițiile generale.

- 12 În ceea ce privește criteriile de admitere, titlul A punctul 3 litera (a) din AEI, intitulat „Formare profesională minimă necesară”, impunea, în ceea ce privește candidații la posturile de agent contractual care intră în grupa de funcții II, o pregătire profesională superioară atestată printr-o diplomă sau o pregătire medie atestată printr-o diplomă care permite accesul la învățământul superior și o experiență profesională corespunzătoare de trei ani (o astfel de diplomă putând fi înlocuită printr-un certificat de formare profesională adecvată cu o durată minimă de trei ani dacă nu existau formări profesionale similare care să permită accesul la învățământul superior la data la care acesta a fost eliberat) sau chiar încheierea unui ciclu al învățământului intermediar, precum și o specializare suplimentară relevantă de doi ani și o experiență profesională corespunzătoare de 5 ani.

- 13 În privința condițiilor generale, titlul A punctul 3 litera (b) din versiunea în limba franceză a AEI impunea candidaților, printre alte condiții, „cunoașterea temeinică a uneia dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene ([spaniolă, cehă, daneză, germană, estonă, greacă, engleză, franceză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, slovacă, slovenă, finlandeză sau suedeză]) – limba principală (în mod implicit, limba principală [putea] fi considerată cea a cetățeniei candidatului sau cea obligatorie pentru formare) și cunoașterea satisfăcătoare [a limbii germane, engleze sau franceze] – a doua limbă (care [trebuia] să fie diferită de limba principală)”.

- 14 Expresiile „limba principală” și „a doua limbă”, prevăzute în titlul A punctul 3 litera (b) din AEI, apăreau cu caractere aldine.

- 15 Potrivit titlului C din AEI, intitulat „Desfășurarea probelor”, procedura de selecție trebuia să se desfășoare în trei etape succesive: o „etapă de validare”, „teste de preselecție” și o „selecție în vederea unei eventuale recrutări”.
- 16 În ceea ce privește prima etapă – etapa de validare –, era prevăzut ca EPSO să constituie o bază de date validată de candidați care să corespundă profilurilor de competență și calificărilor definite prin AEI, iar ulterior să prezinte această bază de date unui comitet de selecție, pentru ca acesta să poată întocmi o listă de candidați admiși să susțină testele de preselecție.
- 17 În ceea ce privește a doua etapă – testele de preselecție –, se preciza în AEI că acei candidați prevăzuți în baza de date menționată la punctul anterior urmau să fie invitați la trei serii de teste, în cazul de față:

- teste de aptitudine pentru evaluarea „competențelor generale” ale acestora și în special „capacitatea de raționament verbal și non-verbal și cunoștințele lingvistice”;
 - în același timp, un test pentru evaluarea „cunoștințelor cu privire la integrarea europeană și instituțiile europene”;
 - la un stadiu ulterior, un test specific în vederea verificării „competențelor speciale ale acestora”.
- 18 Se preciza că testele de preselecție urmau să se desfășoare „în a doua limbă (engleză, franceză, germană)”, fiind necesar ca aceasta „să fie diferită de limba principală”.
- 19 În sfârșit, în ceea ce privește a treia etapă – selecția în vederea unei eventuale recrutări –, AEI prevedea că numele candidaților care au reușit la teste urma să figureze într-o bază de date finală accesibilă instituțiilor europene pentru ca acestea să poată selecționa candidații și să îi poată invita la un interviu pe acei candidați „[care] corespund cel mai bine nevoilor lor”.
- 20 Ghidul pentru candidați, la lectura căruia făcea trimitere titlul B din AEI pentru a permite candidaților „să [își] introducă în mod corect candidatura”, îi informa pe aceștia că, în ceea ce privește alegerea limbii principale, trebuiau să indice „prima [lor] limbă” prin selectarea acesteia din meniul derulant.
- 21 În sfârșit, la rubrica „Întrebări frecvente”, de pe site-ul internet al EPSO, se menționa în ceea ce privește AEI:

„Cum sunt definite limba «principală» și «a doua» limbă?”

În general, limba principală este limba cetățeniei dumneavoastră, dacă este una dintre cele 20 de limbi oficiale ale Uniunii Europene. În cazul țărilor care au două sau mai multe limbi oficiale, limba principală va fi cea în care ați urmat anii de școlarizare obligatorie. A doua limbă este limba în care veți susține testele dacă sunteți preselecțat(ă). Aceasta trebuie să fie diferită de limba principală. În cazul acestui apel, cea de a doua dumneavoastră limbă trebuie să fie engleza, franceza sau germana. Este necesar să cunoașteți la nivel satisfăcător această a doua limbă.”

Situația de fapt aflată la originea litigiului

- 22 În urma publicării AEI, reclamanta, de cetățenie franceză, însă născută din părinți de cetățenie italiană, și-a depus candidatura pentru un post de agent contractual care intră în grupa de funcții II, profil „activități administrative și de birou (secretariat)”.
- 23 În actul de candidatură completat pe cale electronică, reclamanta a precizat că limba sa principală, precum și a doua sa limbă – cea în care trebuia să susțină testele de preselecție – este franceza.

- 24 Prin mesajul electronic din 4 octombrie 2005, EPSO a informat reclamanta că comitetul de selecție i-a reținut candidatura și că ulterior va fi invitată să participe la testele de preselecție. În acest mesaj se arăta că „limba principală” a reclamantei este franceza, iar „limba pentru teste”, engleza.
- 25 La 15 noiembrie 2005, reclamanta a adresat EPSO un mesaj electronic pentru a reaminti acestuia că a ales franceza ca limbă pentru testele de preselecție, iar nu engleza.
- 26 Prin mesajul electronic din 28 noiembrie 2005, EPSO a răspuns reclamantei că limba pentru testele de preselecție nu putea fi limba principală și a invitat persoana interesată să „recitească [AEI]”. În urma acestui mesaj, reclamanta a acceptat să susțină testele de preselecție în limba engleză.
- 27 La 21 noiembrie 2005, EPSO a publicat o notă referitoare la structura și la evaluarea testelor de preselecție (denumită în continuare „nota din 21 noiembrie 2005”). În această notă se preciza că:
- primele teste, pentru verificarea aptitudinilor de raționament verbal și de raționament numeric, vor presupune 25 și, respectiv, 20 de întrebări cu variante multiple de răspuns;
 - al doilea test, privind cunoștințe despre Uniunea Europeană, va presupune 30 de întrebări cu variante multiple de răspuns;
 - al treilea test va avea drept obiect verificarea „cunoștințelor de specialitate (în zona de interes precizată ca primă opțiune în actul de candidatură)”.
- 28 Pe de altă parte, în nota din 21 noiembrie 2005 s-a arătat că „[n]umai testele de raționament și de cunoștințe europene vor fi avute în vedere în această etapă” și că „pentru testele de cunoștințe specifice, candidații vor fi convocați la o etapă ulterioară”, cu excepția „candidaților pentru [g]rupa de funcții II, profil secretariat, care vor susține toate testele în același timp în această etapă”.
- 29 În sfârșit, tot în nota din 21 noiembrie 2005 s-a subliniat că „pragurile de trecere care dau dreptul la înscrierea în baza de date” sunt, pentru posturile care intră în grupa de funcții II, de 45 %, în ceea ce privește totalitatea testelor, 35 % fiind minimul necesar la testele pentru verificarea aptitudinilor de raționament verbal și numeric.
- 30 La 6 ianuarie 2006, la Bruxelles (Belgia), sub supravegherea reprezentanților societății căreia EPSO i-a încredințat organizarea testelor de preselecție, reclamanta a susținut testele pentru verificarea aptitudinilor sale de raționament verbal și numeric, testul privind cunoștințele despre Uniunea Europeană, precum și testul având ca obiect verificarea cunoștințelor sale de specialitate. Potrivit persoanei interesate, desfășurarea testelor de preselecție ar fi fost afectată de defectarea, în cel puțin patru rânduri, a calculatorului său. Solicitarea sa privind eliberarea unei dovezi din care să rezulte aceste incidente ar fi rămas fără rezultat.
- 31 Prin mesajul electronic din 27 februarie 2006, EPSO a informat-o pe reclamantă că a reușit la testele de preselecție și că numele său urma să fie înscris în baza de date la care instituțiile europene vor avea acces pentru a selecționa și a invita la un interviu candidații care corespund cel mai bine nevoilor lor.
- 32 La 14 martie 2006, EPSO a transmis reclamantei un mesaj electronic cu următorul conținut (denumit în continuare „decizia din 14 martie 2006”):
- «Stimată candidată, stimat candidat,
- Într-un număr limitat de situații și ca urmare a unei erori intervenite la introducerea mesajului adresat candidaților, anumiți candidați, printre care și dumneavoastră, au primit două scrisori diferite și contradictorii cu privire la rezultatele obținute.

În vederea clarificării informațiilor în ceea ce vă privește, ne vedem obligați să confirmăm notele dumneavoastră, care sunt:

— Verbal : 32,00 %

— Numeric : 35,00 %

Total [v]erbal [și] [n]umeric obținut : 33,33 %

Minimul necesar pentru grupa de funcții II: 35,00 %

În consecință, regretăm să vă informăm că notele dumneavoastră de la [testele pentru verificarea aptitudinilor de raționament verbal și de raționament numeric] nu sunt suficiente pentru a permite EPSO să vă admită la următoarea etapă de selecție.

[...]

Vă rugăm să acceptați scuzele noastre pentru acest inconvenient.”

- 33 Prin mesajul din 10 aprilie 2006, intitulat „contestarea rezultatelor la teste”, reclamanta a contestat decizia din 14 martie 2006. Ea a subliniat că ar fi fost constrânsă, în timpul desfășurării testelor de preselecție, să le întrerupă „de mai multe ori” din cauza unor „«bugs» informatici” și că „[î]nscrierea sa în baza de date EPSO ar trebui să fie menținută”.
- 34 Prin mesajul electronic din 19 aprilie 2006, EPSO a răspuns reclamantei, confirmându-i că a obținut doar 33,33 % de răspunsuri corecte la testele pentru verificarea aptitudinilor de raționament verbal și numeric, în condițiile în care minimul necesar era de 35 %. În ceea ce privește plângerile reclamantei privind incidentele informatice pe care le-ar fi întâmpinat, EPSO a precizat că aceste plângeri interveneau „mult prea târziu”, că „nu mai [era] posibil să se verifice dacă într-adevăr au avut loc defecțiuni la [suportul informatic pe care susținuse testele]” și că, în orice caz, „[r]ezultatele care au fost înregistrate par cu totul normale”.
- 35 Prin mesajul electronic adresat în aceeași zi către EPSO, reclamanta, după ce a amintit că a semnalat, în sala în care a susținut probele și apoi în momentul primirii deciziei din 14 martie 2006 existența unor incidente informatice, a arătat că nu se putea exclude ca acestea să fi putut avea o influență asupra respingerii candidaturii sale.
- 36 În răspuns, EPSO a transmis reclamantei, la 20 aprilie 2006, următorul mesaj electronic:

„[...]

Suntem într-un total dispuși să analizăm elementele pe care ni le prezentați, însă ar fi trebuit să ne transmiteți informațiile corecte. Dacă, la momentul petrecerii faptelor pe care le evocați, ați adresat o cerere supraveghetorilor, atunci ați primit un număr de incident. Prin urmare, vă rugăm să ne comunicați acest număr pentru a putea efectua cercetări. Întrucât testele au fost înregistrate, în cazul în care a intervenit o problemă, supraveghetorii o vor fi notat în registru și vom detecta aceste fapte.”

- 37 În aceeași zi, reclamanta a transmis la EPSO un mesaj electronic în care arăta că, „nu i s-a dat nicidecum un număr de incident”, în condițiile în care a solicitat acest lucru, și a precizat că nici numele supraveghetorului și nici numele persoanei care a intervenit pentru a repara incidentele informatice nu i-au fost comunicate.

- 38 Reclamanta a putut lua cunoștință, pe site-ul internet al EPSO, de un tabel care prezintă, pentru fiecare dintre întrebările care i-au fost adresate, răspunsul corect, răspunsul dat de ea și timpul utilizat pentru a răspunde. În acest tabel, în care nu apărea textul întrebărilor adresate persoanei interesate, figura în schimb mențiunea potrivit căreia i s-a atribuit din oficiu un punct din cauza unei întrebări ilizibile.
- 39 Prin nota din 14 iunie 2006 și primită în aceeași zi prin fax la Comisia Comunităților Europene, reclamanta a introdus, în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut, o reclamație îndreptată în special împotriva deciziei din 14 martie 2006. În această notă, persoana interesată solicita din partea administrației să îi comunice textul întrebărilor care i-au fost adresate în cadrul testelor pentru verificarea capacităților de raționament verbal și numeric.
- 40 Prin decizia din 11 octombrie 2006, autoritatea abilitată să încheie contractele de muncă (denumită în continuare „AAIC”) a respins reclamația.

Concluziile părților și procedura

- 41 Reclamanta a introdus prezenta acțiune la 29 ianuarie 2007.
- 42 Reclamanta solicită Tribunalului:
- „– [...] anularea deciziei din 14 martie 2006 [...];
 - [...] anularea deciziei EPSO și/sau a [c]omitetului de selecție de a nu o înregistra în baza de date a candidaților care au reușit la testele de preselecție;
 - [...] anularea următoarelor operațiuni de [...] selecție;
 - [...] obligarea [Comisiei] la plata cheltuielilor de judecată.”
- 43 Comisia solicită Tribunalului:
- „– respingerea acțiunii;
 - pronunțarea asupra cheltuielilor de judecată potrivit legii.”
- 44 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 30 aprilie 2007, Regatul Spaniei a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor reclamantei.
- 45 Prin cererea primită la grefa Tribunalului la 3 mai 2007 (originalul fiind depus la 4 mai 2009), Republica Italiană a formulat o cerere de intervenție în susținerea concluziilor reclamantei.
- 46 Prin Ordonanțele din 19 iunie 2007 ale președintelui Camerei a doua a Tribunalului au fost admise cererile de intervenție în susținerea concluziilor reclamantei formulate de Regatul Spaniei și de Republica Italiană.
- 47 Prin decizia din 19 februarie 2009, cauza, repartizată inițial Camerei a doua a Tribunalului, a fost repartizată din nou Camerei întâi a acestuia.
- 48 Prin decizia din 17 iunie 2009, cauza a fost trimisă spre rejudecare în fața Ședinței plene.
- 49 Prin diverse măsuri de organizare a procedurii, Tribunalul a solicitat părților să răspundă la unele întrebări și să prezinte înscrisuri. Acestea au dat curs măsurilor respective.

- 50 Tribunalul a solicitat de asemenea părților să prezinte orice observație în ceea ce privește problema dacă EPSO era competent să adopte decizia din 14 martie 2006.
- 51 În sfârșit, la solicitarea Tribunalului, părțile, cu excepția Republicii Italiene, au formulat observații cu privire la relevanța, pentru prezentul litigiu, a Hotărârilor Tribunalului Uniunii Europene din 13 septembrie 2010, Spania/Comisia (T-156/07 și T-232/07) și Italia/Comisia, (T-166/07 și T-285/07).
- 52 Doi dintre cei șapte judecători care au participat la ședință nu au putut lua parte la deliberări, unul dintre aceștia părăsind Tribunalul pentru a-și exercita funcția de judecător la Tribunalul Uniunii Europene, celălalt fiind împiedicat pentru motive medicale.

În drept

1. *Cu privire la concluziile referitoare la anularea „următoarelor operațiuni de [...] selecție”*

- 53 Trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, aplicabil procedurii în fața Tribunalului în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din anexa I la statutul menționat și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță, aplicabil *mutatis mutandis* Tribunalului – în temeiul Deciziei 2004/752/CE, Euratom a Consiliului din 2 noiembrie 2004 de instituire a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (JO L 333, p. 7, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 142) –, pentru acțiunile introduse înainte de intrarea în vigoare, la 1 noiembrie 2007, a regulamentului său de procedură, cererea trebuie să conțină, printre altele, obiectul litigiului și expunerea sumară a motivelor invocate. Aceste elemente trebuie să fie suficient de clare și de precise pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului, să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără alte informații.
- 54 În speță, concluziile menționate mai sus nu permit identificarea cu claritate a actului sau a actelor a căror anulare o urmăresc și, prin urmare, trebuie respinse ca inadmisibile.

2. *Cu privire la concluziile referitoare la anularea deciziei din 14 martie 2006 și a „deciziei EPSO și/sau a [c]omitetului de selecție de a nu [...] o înregistra [pe reclamantă] în baza de date a candidaților care au reușit la testele de preselecție”*

- 55 În susținerea concluziilor menționate mai sus, reclamanta invocă trei motive, întemeiate, primul, pe nerespectarea articolului 12 primul paragraf CE și a articolului 82 alineatul (1) și alineatul (3) litera (e) din RAA, al doilea, pe „încălcarea principiilor bunei administrări, egalității de tratament, obiectivității și încrederii legitime”, iar al treilea, pe „încălcarea principiului egalității de tratament[,] a principiilor încrederii legitime și transparenței și a obligației de motivare”.
- 56 Pe de altă parte, reclamanta a invocat, în cursul ședinței, un al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia din 14 martie 2006 ar fi fost adoptată de o autoritate necompetentă.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe nerespectarea articolului 12 primul paragraf CE și a articolului 82 alineatul (1) și alineatul (3) litera (e) din RAA

- 57 Prin intermediul acestui motiv, reclamanta, precum și intervenientele invocă, în esență, o excepție de nelegalitate împotriva AEI, excepție care poate fi împărțită în trei aspecte. Astfel, AEI ar fi nelegal în măsura în care:

— ar fi impus candidaților să indice ca limbă principală limba cetățeniei lor sau cea obligatorie utilizată pentru formarea profesională (primul aspect),

- ar fi restrâns doar la limbile engleză, franceză sau germană alegerea celei de a doua limbi (al doilea aspect),
- ar fi fost publicat în mod nelegal doar în limbile engleză, franceză și germană și ar fi limitat la aceste limbi alegerea limbii de corespondență între EPSO și candidați (al treilea aspect).

Cu privire la primul aspect, întemeiat pe faptul că AEI ar fi impus în mod nelegal candidaților să indice ca limbă principală limba de cetățenie sau cea utilizată pentru formarea profesională

– Argumentele părților

- 58 Reclamanta subliniază că articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA, potrivit căruia poate fi încadrată în muncă în calitate de agent contractual numai persoana care face dovada cunoașterii temeinice a uneia dintre limbile Uniunii și a cunoașterii satisfăcătoare a unei alte limbi a Uniunii, în măsura necesară exercitării atribuțiilor care îi revin, nu ar impune nicidecum ca limba pe care un candidat la funcția de agent contractual trebuie să o cunoască temeinic să fie în mod necesar limba cetățeniei sale sau cea utilizată pentru formarea profesională.
- 59 Or, la titlul A punctul 3 litera (b) din AEI, EPSO ar fi introdus precizarea că, „în mod implicit”, „limba principală” a fiecărui candidat, cu alte cuvinte, limba pe care trebuia să o cunoască temeinic, urma să fie „considerată cea a cetățeniei candidatului sau cea obligatorie utilizată pentru formare”. Prin această precizare, EPSO ar fi înțeles să excludă, cu încălcarea articolului 82 alineatul (3) litera (e) din RAA, ca un candidat să poată desemna drept limbă principală o altă limbă decât cea a cetățeniei sau a formării sale. Reclamanta subliniază că ar fi fost astfel privată de posibilitatea de a alege ca limbă principală limba în care a fost crescută, în speță limba italiană.
- 60 În plus, obligația, impusă de AEI și confirmată de ghidul pentru candidați, la care acesta făcea trimitere, și de rubrica „Întrebări frecvente” de pe site-ul internet al EPSO, de a indica limba de cetățenie sau limba de formare ar fi contrară articolului 12 primul paragraf CE și articolului 82 alineatul (1) din RAA, în măsura în care s-ar afla la originea unei diferențe de tratament între candidați în funcție de cetățenia acestora sau de originea lor națională. Astfel, aceasta s-ar fi opus în mod indirect ca anumiți candidați să poată susține testele în limba lor maternă, în timp ce ar fi permis să existe această posibilitate pentru candidați de alte cetățenii sau origini naționale.
- 61 Reclamanta adaugă că nu se poate admite argumentul, enunțat de Comisie în decizia de respingere a reclamației, potrivit căruia termenii „în mod implicit” care figurează în AEI ar pune în evidență libertatea candidaților de a-și alege limba principală. Astfel, pe lângă faptul că sunt neclari, termenii „în mod implicit” ar apărea numai în versiunile engleză și franceză ale AEI, iar nu și în versiunea germană.
- 62 În orice caz, AEI nu ar fi fost conform cu finalitatea sa legală, și anume de a informa persoanele interesate într-un mod cât mai exact posibil cu privire la condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor care le revin, astfel încât acestea să fie în măsură să aprecieze oportunitatea de a-și depune candidatura.
- 63 În apărare, Comisie solicită respingerea primului aspect al primului motiv.
- 64 Comisia susține mai întâi că nicio dispoziție din AEI și nicio prevedere din ghidul pentru candidați și de pe site-ul internet al EPSO nu i-ar fi obligat pe candidați să aleagă ca limbă principală limba lor de cetățenie sau cea în care s-a desfășurat formarea lor profesională. Potrivit Comisiei, criteriile cetățeniei și formării nu ar fi figurat în AEI decât cu titlu subsidiar, pentru a remedia eventualele omisiuni ale candidaților în cursul operațiunilor de înscriere.

65 În orice caz, Comisia subliniază, în memoriul în duplică, că reclamanta nu ar fi putut alege o altă limbă decât franceza. Astfel, potrivit Comisiei, candidații ar fi fost obligați să aleagă ca limbă principală pe cea pe care o cunoșteau cel mai bine. Or, în speță, cunoștințele de limbă franceză ale reclamantei ar fi superioare cunoștințelor de limbă italiană. Astfel, în situația în care persoana interesată ar fi ales italiana ca limbă principală și franceza ca a doua limbă, aceasta ar fi obținut un avantaj necuvenit, întrucât testele s-ar fi desfășurat în limba pe care o cunoaște cel mai bine. Or, scopul AEI era de a oferi șanse egale tuturor candidaților, impunându-le să susțină testele de preselecție într-o limbă pe care se presupune că o cunosc mai puțin bine decât limba principală.

66 În orice caz, Comisia a arătat în mod expres, în cadrul ședinței, că, spre deosebire de ceea ce a lăsat să se înțeleagă în memoriul în duplică, candidații erau liberi să aleagă ca limbă principală orice limbă pe care o cunoșteau temeinic. Astfel, potrivit Comisiei, ar fi fost permis reclamantei să aleagă italiana ca limbă principală și franceza ca a doua limbă și, prin urmare, să susțină testele de preselecție în franceză. Totuși, Comisia adaugă că persoana interesată ar fi ales în mod liber franceza ca limbă principală.

– Aprecierea Tribunalului

67 Cu titlu introductiv, trebuie să amintim că, în temeiul articolului 82 alineatul (3) litera (e) din RAA, poate fi încadrată în muncă în calitate de agent contractual numai persoana care face în special dovada „cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile [Uniunii]”.

68 Dacă limba pe care un candidat la funcția de agent contractual o cunoaște în mod aprofundat corespunde, în general, celei de cetățenie sau celei în care s-a desfășurat formarea sa profesională, nu se poate totuși exclude, astfel cum a admis de altfel Comisia în cadrul ședinței, ca un candidat să cunoască, de asemenea în mod aprofundat, o altă limbă. Or, este clar, în lipsa oricărei precizări cu privire la acest punct la articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA, că redactorii acestui articol nu au intenționat ca limba pe care un candidat la un post de agent contractual trebuie să o cunoască în mod aprofundat să fie limitată doar la limba sa de cetățenie sau, în cazul unui candidat resortisant al unui stat membru cu mai multe limbi oficiale, la cea în care s-a desfășurat formarea sa profesională.

69 Prin urmare, se ridică problema dacă, în speță, astfel cum susține reclamanta, EPSO ar fi impus candidaților să aleagă ca limbă principală limba cetățeniei lor sau cea în care s-a desfășurat formarea lor profesională, cu încălcarea articolului 82 alineatul (3) litera (e) din RAA.

70 În această privință, trebuie amintit că titlul A punctul 3 litera (b) din versiunea franceză a AEI impunea candidaților obligația, printre alte condiții, a „cunoașterii aprofundate a uneia dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene [...] – limba principală” și preciza între paranteze că, „în mod implicit, limba principală [putea] fi considerată cea a cetățeniei candidatului sau cea obligatorie pentru formarea profesională”.

71 Contrar celor susținute de reclamantă, această din urmă precizare, care figurează și în versiunea engleză a AEI, nu poate fi interpretată ca o obligându-i pe candidați să indice ca limbă principală pe aceea a cetățeniei lor sau, în cazul candidaților care și-au efectuat formarea profesională într-un stat membru cu două sau mai multe limbi oficiale, cea în care au urmat această formare. Astfel, utilizarea expresiei „în mod implicit” evidențiază faptul că EPSO a introdus această precizare doar în scopul informării candidaților în legătură cu faptul că, în situația în care un candidat ar fi omis, în timpul înscrierii, să menționeze limba sa principală, EPSO ar fi remediat această omisiune prin înscrierea în acest sens a limbii sale de cetățenie sau de formare profesională, limbă care se presupune a fi cea pe care candidatului o cunoaște cel mai bine.

- 72 Este adevărat că versiunea germană a AEI era diferită de versiunile franceză și engleză, fiind formulată astfel: „Sie müssen über eine gründliche Kenntnis einer der Amtssprachen der Europäischen Union verfügen [...] – Hauptsprache (als Hauptsprache wird die Landessprache des Bewerbers oder die Sprache der Pflichtschule betrachtet) [...]” [„Trebuie să faceți dovada unei cunoașteri temeinice a uneia dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene [...] – limba principală (limba principală va fi considerată ca fiind cea a cetățeniei candidatului sau cea obligatorie pentru formarea profesională) [...]”]. Totuși, potrivit unei jurisprudențe constante, necesitatea unei aplicări și, în consecință, a unei interpretări uniforme a dispozițiilor care intră sub incidența dreptului Uniunii exclude ca un text să fie analizat izolat în una dintre versiunile sale, impunând, dimpotrivă, ca acesta să fie interpretat atât în funcție de intenția reală a autorului său, cât și de scopul urmărit de acesta din urmă, în special în lumina celorlalte versiuni întocmite în limbile Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 30 noiembrie 2009, Zangerl-Posselt/Comisia, F-83/07, punctul 49 și jurisprudența citată, care face obiectul unui recurs aflat pe rolul Tribunalului Uniunii Europene, cauza T-62/10 P). Or, în speță, versiunea germană fiind minoritară în raport cu celelalte două versiuni lingvistice ale textului în cauză, este necesar să prevaleze acestea din urmă. În plus, reclamanta, care nu a indicat nicidecum, în actul de candidatură, că ar avea anumite cunoștințe, chiar și sumare, de limbă germană, nu poate pretinde că versiunea germană a AEI ar fi indus-o în eroare, făcând-o să creadă că era obligată să aleagă ca limbă principală limba cetățeniei sale.
- 73 În sfârșit, trebuie subliniat că, la rubrica „Întrebări frecvente” de pe site-ul său internet, EPSO a indicat, ca răspuns la întrebarea „Cum sunt definite limba «principală» și «a doua» limbă?”, că „[î]n general, limba principală este limba cetățeniei dumneavoastră, dacă este una dintre cele 20 de limbi oficiale ale Uniunii Europene [și că î]n cazul țărilor cu două sau mai multe limbi oficiale, limba principală va fi cea în care ați urmat anii de școlarizare obligatorie”. Astfel, utilizarea expresiei „în general” evidențiază că EPSO nu excludea ipoteza ca un candidat să poată alege, ca limbă principală în cadrul probelor prevăzute de AEI, o limbă diferită de limba de cetățenie sau de formare, cu condiția de a o cunoaște temeinic.
- 74 În aceste condiții, întrucât reclamanta nu este îndreptățită să susțină că ar fi fost constrânsă de EPSO să indice limba cetățeniei sale ca limbă principală, motivul întemeiat pe încălcarea articolului 82 alineatul (3) litera (e) din RAA nu poate fi admis. Din același motiv, aceasta este și situația obiectivelor întemeiate pe nerespectarea articolului 12 primul paragraf CE și a articolului 82 alineatul (1) din RAA.
- 75 Rezultă că primul aspect al primului motiv trebuie înlăturat ca neîntemeiat.

Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe faptul că AEI ar fi restrâns în mod nelegal alegerea celei de a doua limbi doar la limbile engleză, franceză sau germană

– Argumentele părților

- 76 Reclamanta amintește, cu titlu introductiv, că din articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA ar rezulta că o administrație ar putea impune unui candidat la un post de agent contractual cunoașterea satisfăcătoare a unei anumite limbi numai din cauza naturii speciale a posturilor care urmează să fie ocupate. Or, potrivit persoanei interesate, EPSO nu ar fi îndeplinit condiția menționată, întrucât acesta ar fi decis, în AEI, să restrângă alegerea celei de a doua limbi la engleză, franceză sau germană, în condițiile în care posturile pe care candidații urmau să le ocupe în cazul recrutării nu ar fi necesitat toate, sau nu toate în aceeași măsură, cunoașterea satisfăcătoare a limbii engleze, franceze sau germane.
- 77 Reclamanta precizează chiar că EPSO, prin restrângerea alegerii celei de a doua limbi la engleză, franceză sau germană, ar fi neglijat „dimensiunea externă” a posturilor de agent contractual, întrucât agenții contractuali ar fi determinați, în relațiile cu statele membre sau cu persoane care intră sub jurisdicția statelor membre, să utilizeze toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

- 78 Reclamanta adaugă că niciuna dintre justificările care pot fi invocate de Comisie pentru a motiva restrângerea privind alegerea celei de a doua limbi nu poate fi primită.
- 79 Astfel, în situația în care Comisia ar justifica această restrângere prin existența unor constrângeri administrative – imposibilitatea pentru EPSO sau pentru societatea căreia acesta i-a încredințat organizarea testelor de preselecție de a dispune de mijloace materiale și umane suficiente pentru a organiza testele respective în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene –, această restrângere ar fi nelegală, întrucât ar fi străină de natura posturilor care trebuiau ocupate.
- 80 De asemenea, nici în situația în care restrângerea ar fi motivată de pretinsa împrejurare că engleza, franceza și germana sunt principalele limbi de lucru ale instituțiilor europene, această justificare nu ar fi întemeiată. Astfel, pe de o parte, articolul 1 din Regulamentul nr. 1 prevede că toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, iar nu numai engleza, franceza și germana, sunt limbi de lucru ale instituțiilor. Pe de altă parte, deși articolul 6 din Regulamentul nr. 1 autorizează instituțiile să prevadă un regim lingvistic simplificat pentru nevoile pur interne ale acestora, nu s-ar dovedi nicidecum că instituțiile respective au adoptat un astfel de regim. În orice caz, nu s-ar aduce dovada că aceste trei limbi ar fi în mod concret limbile cel mai des utilizate în cadrul funcționării interne a acestor instituții.
- 81 Cu titlu subsidiar, în cazul în care limbile engleză, franceză și germană ar fi, cel puțin în instituțiile cu sediul în Bruxelles sau în Luxemburg, limbile de comunicare internă, reclamanta subliniază că nu ar exista niciun raport de adecvare, și cu atât mai puțin de proporționalitate, între scopul urmărit și mijloacele pe care EPSO le-a utilizat pentru a-l atinge. Astfel, în ceea ce îi privește pe candidații care au ales ca limbă principală engleza, franceza sau germana, cerința impusă de EPSO acestor candidați de a alege o altă limbă dintre aceste trei limbi ca a doua limbă ar fi avut drept efect constrângerea acestora să justifice cunoașterea a două limbi de comunicare internă în cadrul instituțiilor, în condițiile în care s-ar fi impus candidaților care au ales ca limbă principală o altă limbă decât engleza, franceza sau germana cunoașterea unei singure limbi de comunicare internă.
- 82 Reclamanta concluzionează că, limitând alegerea celei de a doua limbi la engleză, la franceză sau la germană și împiedicând-o astfel pe aceasta să aleagă limba italiană, EPSO ar fi încălcat articolul 12 CE, principiul nediscriminării și articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA.
- 83 În apărare, Comisia susține că obligația impusă candidaților de a alege, ca a doua limbă, engleza, franceza sau germana nu ar face decât să reflecte interesul de a dispune de o comunicare internă eficientă în cadrul instituțiilor. Astfel, ținând seama de creșterea semnificativă a numărului de limbi oficiale, comunicarea internă ar trebui să poată fi asigurată prin faptul că toți funcționarii și ceilalți agenți cunosc cel puțin una dintre limbile care sunt, în fapt, utilizate în mod obișnuit în instituții, în special în cadrul Comisiei.
- 84 Comisia adaugă că, în cazul candidaților care au ales ca limbă principală engleza, franceza sau germana, ar fi fost în continuare justificat să se impună acestora cunoașterea satisfăcătoare a unei alte limbi dintre acestea trei, mai întâi pentru a se asigura egalitatea de tratament între toți candidații, iar apoi pentru a mări posibilitățile de comunicare internă.
- 85 Pe de altă parte, Comisia subliniază că AEI avea drept obiect constituirea unei baze de date pentru a răspunde nevoilor viitoare în materie de recrutare, iar nu pentru a ocupa un anumit post, și că, pentru acest motiv, EPSO ar fi fost cu atât mai îndreptățit să se asigure că toți candidații înscrși în această bază de date făceau dovada unor cunoștințe lingvistice corespunzătoare oricărui post din grupa lor de funcții care ar fi putut să le fie propus.
- 86 În ceea ce privește Regatul Spaniei și Republica Italiană, acestea susțin că EPSO, limitând la engleză, la franceză sau la germană alegerea limbii pe care candidații trebuiau să o cunoască în mod satisfăcător, ar fi încălcat în egală măsură atât articolul 290 CE, care atribuie Consiliului competența exclusivă pentru stabilirea regimului lingvistic al instituțiilor Uniunii, Decizia 2002/620, care nu ar fi încredințat

EPSO nicio competență în ceea ce privește regimul lingvistic, cât și articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale, care garantează principiul multilingvismului. În sfârșit, potrivit intervenientelor, care susțin că ar fi trebuit acordată candidaților posibilitatea de a alege a doua limbă dintre toate limbile oficiale ale Uniunii, o asemenea restrângere ar fi încălcat de asemenea principiul încrederii legitime și ar fi fost lipsită de orice motivare.

- 87 Regatul Spaniei adaugă că Comisia nu ar prezenta nicio explicație de natură să justifice că limbile engleză, franceză și germană ar fi cele mai utilizate în cadrul său sau că anumite considerații obiective ar fi justificat alegerea acestor limbi ca limbi de comunicare internă. În orice caz, nicio decizie în acest sens nu ar fi fost adoptată de colegiul comisarilor.
- 88 În sfârșit, Regatul Spaniei observă că cerința lingvistică menționată în AEI ar fi favorizat candidații resortisanți ai statelor membre care au ca limbă oficială engleza, franceza sau germana, cu încălcarea articolului 12 CE.

– Aprecierea Tribunalului

- 89 Cu titlu introductiv, trebuie precizat că cerințele lingvistice prevăzute la articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA, în speță faptul de a cunoaște în mod aprofundat una dintre limbile Uniunii și în mod satisfăcător o altă limbă a Uniunii, în măsura necesară atribuțiilor care urmează să fie exercitate, constituie numai condiții minime pentru recrutarea agenților contractuali.
- 90 Rezultă de aici că administrația poate, dacă este cazul, atunci când necesitățile serviciului sau cele ale postului o impun, să specifice în mod legitim limba sau limbile a căror cunoaștere aprofundată sau satisfăcătoare este necesară (a se vedea, *a contrario*, Hotărârea Curții din 4 martie 1964, Lassalle/Parlamentul European, 15/63, p. 73 și 74, și Concluziile avocatului general Lagrange prezentate în această cauză, p. 94; a se vedea de asemenea Hotărârea Spania/Comisia, citată anterior, punctul 65, și Hotărârea Italia/Comisia, citată anterior, punctul 81).
- 91 Deși este adevărat că o asemenea cerință lingvistică specifică poate rezulta din profilul special al postului pe care agentul contractul urmează să îl ocupe, aceasta poate rezulta, într-un mod mai general, și din existența, în cadrul instituției, a uneia sau mai multor limbi de comunicare internă. Astfel, din moment ce o instituție dispune de posibilitatea, chiar fără a adopta o decizie oficială în acest sens, de a alege un număr limitat de limbi de comunicare internă, cu condiția ca această alegere să se întemeieze pe considerații obiective, legate de nevoile sale funcționale (a se vedea în acest sens punctele 49 și 56 din Concluziile avocatului general Poiares Maduro prezentate în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Curții din 15 martie 2005, Spania/Eurojust, C-160/03; a se vedea și Hotărârea Spania/Comisia, citată anterior, punctul 75, și Hotărârea Italia/Comisia, citată anterior, punctul 93), decurge de aici că această instituție poate impune în mod legitim agenților contractuali pe care intenționează să îi recruteze cunoștințe lingvistice în raport cu aceste limbi de comunicare internă. În caz contrar, aceasta s-ar expune riscului de a angaja un agent care să nu fie în măsură să își exercite în mod corespunzător atribuțiile în cadrul instituției, întrucât acest agent s-ar afla fie în incapacitate, fie în fața unor dificultăți majore de a comunica cu colegii de lucru și de a înțelege instrucțiunile provenite de la șeful ierarhic. În această privință, trebuie arătat că, în Hotărârea Italia/Comisia, citată anterior, pronunțată într-o cauză în care EPSO a publicat anunțuri de concurs în vederea întocmirii listelor de rezervă pentru ocuparea unor posturi vacante de administratori și de asistenți în cadrul instituțiilor europene, Tribunalul Uniunii Europene a admis nu numai că alegerea limbii engleze, franceze sau germane corespundea necesităților funcționale ale instituțiilor și organismelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, dar și că EPSO a fost îndreptățit să impună în mod legitim candidaților la aceste concursuri cunoașterea, ca a doua limbă, a uneia dintre aceste trei limbi (Hotărârea Italia/Comisia, citată anterior, punctul 103).

- 92 Cu toate acestea, trebuie amintit că articolul 1d alineatul (1) din statut interzice în mod expres orice discriminare întemeiată pe limbă și că, potrivit alineatului (6) al aceleiași dispoziții, respectând principiul nediscriminării și principiul proporționalității, orice limitare a punerii în aplicare a acestor principii trebuie justificată în mod obiectiv și rezonabil și trebuie să răspundă unor obiective legitime de interes general în cadrul politicii privind personalul. Rezultă de aici că o condiție lingvistică ce nu ar justifica un raport rezonabil de proporționalitate cu obiectivul urmărit ar fi contrară principiului nediscriminării întemeiate pe limbă, garantat de articolul 1d alineatul (1) din statut. O asemenea condiție ar încălca de asemenea articolul 27 din statut, potrivit căruia o instituție trebuie să își ocupe posturile disponibile alegând funcționarii cu cel mai înalt nivel de competență, de eficiență și de integritate. În sfârșit, impunând candidaților la posturi de agent contractual ca aceștia să cunoască, fie și numai la un nivel satisfăcător, mai multe limbi determinate, fără ca această cerință să fie proporțională cu obiectivul urmărit, ar avea drept efect să confere acestor limbi un statut privilegiat, în condițiile în care, în temeiul articolului 290 CE, revine numai Consiliului, hotărând în unanimitate, sarcina să stabilească regimul lingvistic al Uniunii Europene și, potrivit articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale, Uniunea este obligată să respecte „diversitatea culturală, religioasă și lingvistică”.
- 93 În lumina considerațiilor anterioare, trebuie să se răspundă la obiecțiile reclamantei și ale intervenientelor, analizând mai întâi dacă cerințele lingvistice care figurează în AEI urmăreau un obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul, apoi, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă exista un raport rezonabil de proporționalitate între aceste cerințe și obiectivul urmărit.
- 94 În ceea ce privește, în primul rând, problema dacă cerințele lingvistice care figurează în AEI urmăreau un obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul, trebuie amintit că AEI a fost publicat „în numele instituțiilor europene, al Comisiei și al Consiliului, în special”, în vederea „constituirii unei baze de date a candidaților care urmează să fie recrutați ca agenți contractuali pentru a îndeplini sarcini diverse în cadrul instituțiilor europene”. Or, din înscrisurile prezentate în cadrul procedurii rezultă că limbile engleză, franceză sau germană sunt, în proporții diferite, utilizate ca limbi de comunicare internă în cadrul instituțiilor care au misiunea de a recruta o parte semnificativă a candidaților care au promovat probele de selecție, și anume Comisia și Consiliul.
- 95 Astfel, având în vedere locul ocupat de limbile engleză, franceză și germană în cadrul instituțiilor în care agenții contractuali recrutați urmau să își exercite atribuțiile, cerințele lingvistice care figurau în AEI urmăreau un obiectiv legitim de interes general în cadrul politicii privind personalul, și anume să asigure că acești agenți dispun de cunoștințe lingvistice în raport cu limbile de comunicare internă menționate.
- 96 Trebuie să se adauge că, în speță, AEI urmărea să se constituie o bază de date în vederea recrutării, în diferite instituții ale Uniunii, a unor agenți contractuali care aparțin celor patru grupe de funcții și care urmau să „îndeplinească sarcini diverse” în cadrul acestora. Astfel, ținând seama, pe de o parte, de diversitatea instituțiilor care pot să angajeze persoanele care au reușit la testele de preselecție și, pe de altă parte, de varietatea posturilor care urmau a fi ocupate, era justificat ca EPSO să verifice că aceste persoane își vor putea exercita imediat atribuțiile, cu alte cuvinte, în special, să nu se afle în incapacitatea de a înțelege cel puțin una dintre limbile de lucru ale instituțiilor care urmau să le recruteze.
- 97 În plus, trebuie amintit că, spre deosebire de funcționari, agenții contractuali nu urmează, în principiu, să rămână în cadrul instituțiilor decât o perioadă limitată, determinată prin RAA, și că, prin urmare, nu se pot repara eventualele carențe lingvistice ale acestor agenți prin intermediul programelor de formare puse în practică de instituții în vederea încurajării și promovării pluralismului lingvistic.

- 98 În al doilea rând, rămâne de analizat problema dacă exista un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele lingvistice care figurau în AEI și obiectivul urmărit. În această privință, trebuie precizat că, în Hotărârile Italia/Comisia (citată anterior, punctul 94) și Spania/Comisia (citată anterior, punctul 75), Tribunalul Uniunii Europene a considerat că, în situația în care o instituție alege mai multe limbi de comunicare internă, aceasta nu poate impune persoanelor pe care intenționează să le recruteze cunoașterea a mai mult de una dintre aceste limbi. Astfel, potrivit Tribunalului Uniunii Europene, cerința unei cunoașteri cumulate a unor limbi diferite nu se poate justifica prin necesitățile de comunicare internă și nu ar putea corespunde decât intenției de a acorda un statut privilegiat anumitor limbi oficiale.
- 99 În speță, este cert că în AEI, EPSO a impus candidaților, pentru limba principală, cunoașterea teameinică a uneia dintre limbile oficiale, iar pentru a doua limbă, cunoașterea satisfăcătoare a englezei, a francezei sau a germanei, fiind necesar ca această a doua limbă să fie diferită de limba principală. Astfel, Tribunalul constată că EPSO a impus candidaților respectivi numai cunoașterea uneia dintre limbile de comunicare internă aplicabilă în instituțiile care îi pot recruta.
- 100 Desigur, în situația specială a candidaților care, precum reclamanta, au ales ca limbă principală engleza, franceza sau germana, cerința care le era impusă, de a alege ca a doua limbă o alta dintre aceste trei limbi, a avut drept efect să îi constrângă să facă dovada cunoașterii a două limbi de comunicare internă, una ca limbă principală, cealaltă ca a doua limbă.
- 101 Totuși, această circumstanță nu poate fi privită ca disproporționată în raport cu obiectivul urmărit de EPSO.
- 102 Astfel, pe de o parte, faptul că anumiți candidați au ales ca limbă principală engleza, franceza sau germana a depins de circumstanțele proprii fiecăruia dintre aceștia (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 aprilie 2005, Hendrickx/Consiliul, T-376/03, punctul 33).
- 103 Pe de altă parte, trebuie amintit că principiul nediscriminării, care este expresia specifică a principiului general al egalității (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 19 octombrie 1977, Ruckdeschel și alții, 117/76 și 16/77, punctul 7), constituie, împreună cu acesta din urmă, unul dintre drepturile fundamentale ale dreptului Uniunii, a cărui respectare este asigurată de Curte (Hotărârea Curții din 12 decembrie 2002, Rodríguez Caballero, C-442/00, punctul 32). În Hotărârea Italia/Comisia (citată anterior, punctul 94), Tribunalul Uniunii Europene a subliniat că cerințele lingvistice impuse candidaților la posturi în cadrul instituțiilor și organismelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii Europene nu trebuiau să dea naștere unor diferențe de tratament nejustificate între cetățenii Uniunii și nici să compromită accesul egal al acestora la posturile propuse.
- 104 În cazul de față, este adevărat că soluția reținută de EPSO a avut drept efect să trateze diferit, pe de o parte, candidații care au ales ca limbă principală o altă limbă decât engleza, franceza sau germana și, pe de altă parte, candidații care au ales, tot ca limbă principală, una dintre aceste trei limbi. Astfel, în condițiile în care primii au avut posibilitatea de a alege a doua limbă dintre cele trei limbi, respectiv engleza, franceza sau germana, celorlalți li s-a redus această posibilitate de alegere la două limbi. Totuși, dacă, astfel cum ar fi dorit reclamanta, EPSO ar fi adoptat o altă soluție, care să constea în a se acorda candidaților care au ales ca limbă principală engleza, franceza sau germana libertatea de a alege a doua limbă dintre toate limbile oficiale, cu excepția celei alese ca limbă principală, această soluție ar fi conferit acestor candidați, în raport cu ceilalți, un avantaj mult superior celui de care au beneficiat efectiv aceștia din urmă. Astfel, aflat în situația de a alege între două soluții, și una și cealaltă generând o diferență de tratament între cele două grupe de candidați, EPSO a optat pentru soluția care determină diferența de tratament cea mai puțin semnificativă și, prin urmare, nu poate fi privită ca stabilind condiții lingvistice necorespunzătoare.

- 105 În consecință, trebuie respinse obiecțiile întemeiate pe faptul că cerința impusă candidaților care au ales ca limbă principală engleza, franceza sau germana, de a selecta ca a doua limbă o alta dintre aceste trei limbi, ar încălca atât articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale, principiul nediscriminării, cât și articolul 82 alineatul (3) litera (e) din RAA.
- 106 Pe de altă parte, în cadrul funcționării interne a instituțiilor Uniunii, alegerea limbii de comunicare internă ține de responsabilitatea instituțiilor menționate, care au competența de a o impune agenților lor. Astfel, rezultă din articolul 6 din Regulamentul nr. 1 – care a fost adoptat de Consiliu în temeiul dispozițiilor tratatului care îi atribuie competența adoptării regimului lingvistic al instituțiilor Uniunii Europene –că „instituțiile pot stabili modalitățile de aplicare a prezentului regim lingvistic prin regulamentele lor de procedură”. Prin urmare, contrar celor susținute de Regatul Spaniei și de Republica Italiană, EPSO putea limita în mod legal, astfel cum a procedat în AEI – care fusese lansat „în numele instituțiilor europene, al Comisiei și al Consiliului, în special” –, alegerea celei de a doua limbi la engleză, la franceză sau la germană.
- 107 Trebuie de asemenea să se înlătore argumentul întemeiat pe faptul că EPSO ar fi trebuit, în AEI, să justifice alegerea dintre cele trei limbi care urmează a fi utilizate pentru a participa la testele de preselecție, întrucât este cert că această alegere corespundea cerințelor interne ale instituțiilor (a se vedea în acest sens Hotărârea Spania/Comisia, citată anterior, punctul 88).
- 108 În ceea ce privește argumentul invocat de Regatul Spaniei și întemeiat pe faptul că cerința lingvistică prevăzută în AEI ar fi favorizat candidații resortisanți ai statelor membre care au ca limbă oficială engleza, franceza sau germana, cu încălcarea articolului 12 CE, care interzice orice discriminare întemeiată pe motiv de cetățenie, nici acesta nu poate fi admis, întrucât acești candidați, ca și cei care sunt resortisanți ai altor state membre, au trebuit să susțină testele de preselecție într-o limbă diferită de cea pe care o cunoșteau temeinic.
- 109 În sfârșit, deși Republica Italiană, pentru a susține că limitarea alegerii celei de a doua limbi ar constitui o încălcare a principiului încrederii legitime, subliniază că practica obișnuită a EPSO, chiar și după aderarea celor 10 noi state membre în 2004, ar consta în neimpunerea niciunei restrângeri în alegerea celei de a doua limbi pentru organizarea concursurilor de recrutare a funcționarilor, nu rezultă totuși din niciun înscris din dosar că EPSO s-ar fi angajat public – ceea ce de altfel nu putea face în mod legal – să nu stabilească nicio limitare în ceea ce privește a doua limbă în cadrul procedurilor de selecție a agenților contractuali pe care ar fi desemnat să le organizeze.
- 110 Rezultă că al doilea aspect al primului motiv trebuie să fie înlăturat.

Cu privire la al treilea aspect al primului motiv, întemeiat pe nelegalitatea modalităților de publicare a AEI și pe alegerea limbii de corespondență între EPSO și candidați

- 111 Republica Italiană pretinde că, prin faptul că a decis – în plus, fără a justifica acest lucru – că AEI va fi publicat numai în limbile engleză, franceză și germană și că limba de corespondență dintre administrație și candidați nu va putea fi aleasă decât dintre aceste trei limbi, EPSO ar fi încălcat articolul 12 CE, articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale, precum și articolele 1-6 din Regulamentul nr. 1.
- 112 Totuși, astfel de nelegalități nu au putut aduce atingere intereselor reclamantei, întrucât aceasta a avut posibilitatea, ca urmare a difuzării AEI, să se înscrie la probe, să participe la testele de preselecție prevăzute și să comunice cu EPSO (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 februarie 1994, Latham/Comisia, T-3/92, punctul 53). Or, un intervenient nu are calitatea de a invoca un argument cu privire la care reclamantul nu ar avea calitatea procesuală activă pentru a-l invoca.

113 În aceste condiții, și în orice caz, al treilea aspect al primului motiv trebuie înlăturat.

114 Întrucât cele trei aspecte ale primului motiv au fost înlăturate, acesta trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe „încălcarea principiilor buneii administrării, egalității de tratament, obiectivității și încrederii legitime”

Argumentele părților

115 Acest motiv cuprinde în esență două aspecte.

116 În cadrul primului aspect al motivului, reclamanta arată că testele de preselecție pe care le-a susținut la 6 ianuarie 2006 ar fi fost presărate cu incidente tehnice. Astfel, în cel puțin patru rânduri, desfășurarea acestor teste ar fi fost întreruptă din cauza unei defecțiuni a calculatorului pus la dispoziția sa, ceea ce ar fi necesitat, pentru fiecare întrerupere, intervenția unui informatician. Aceste incidente ar fi afectat-o și ar fi privat-o de o parte din timpul care îi era alocat, fără să i se fi permis să reînceapă proba sau să beneficieze de un timp suplimentar pentru a compensa timpul pierdut.

117 Reclamanta subliniază că, în general, probele organizate de EPSO în decembrie 2005 și în ianuarie 2006 ar fi avut loc, astfel cum demonstrează mai multe declarații din partea candidaților reunite de Uniunea sindicală, într-o „mare confuzie” și, cu titlu de exemplu, că o parte dintre acești candidați, deși înscriși în mod legal, nu ar fi putut participa la probele respective sau, cel puțin, nu ar fi putut, din cauza incidentelor informatice, să aibă acces la chestionarele testelor. De altfel, reprezentanții personalului în comitetul de selecție ar fi refuzat, în cadrul celei de a zecea întâlniri a acestuia cu EPSO, să valideze rezultatul selecției, în special din cauza incidentelor tehnice survenite în desfășurarea tuturor probelor organizate în cadrul AEI.

118 Reclamanta susține că neregularitățile care au afectat desfășurarea testelor sale de preselecție ar fi în mod vădit substanțiale, întrucât, din cauza repetării lor, a numărului acestora și a timpului necesar pentru a le remedia, ele ar fi compromis serios concentrarea sa.

119 Prin intermediul celui de al doilea aspect al motivului, reclamanta pune în discuție rezultatele care i-au fost comunicate prin decizia din 14 martie 2006. Ea explică faptul că transmiterea, ca și altor 62 de candidați, a mesajului electronic din 27 februarie 2006 prin care era anunțată că a promovat testele de preselecție, iar apoi, la 14 martie 2006, a unui nou mesaj electronic prin care era informată de contrariu ar evidenția o problemă în înregistrarea sau în prelucrarea rezultatului probelor. În fond, ar exista o contradicție între, pe de o parte, decizia din 14 martie 2006 prin care a fost informată că mesajul electronic din 27 februarie 2006, prin care a fost anunțată în mod greșit cu privire la reușita sa, avea la bază o „eroare intervenită la introducerea mesajului adresat candidaților”, și, pe de altă parte, mesajul electronic din 19 aprilie 2006, potrivit căruia originea acestei erori ar fi o greșeală de calcul cu privire la nota sa globală. În sfârșit, din mărturia scrisă a unei alte candidate ar rezulta că baza informatică în care erau păstrate răspunsurile candidaților la testele de preselecție ar fi fost afectată.

120 În apărare, Comisia solicită respingerea ambelor aspecte ale motivului.

121 În ceea ce privește primul aspect, Comisia arată că reclamanta nu ar prezenta nicio probă sau niciun început de probă în susținerea afirmației potrivit căreia anumite neregularități ar fi afectat desfășurarea testelor sale.

122 În ceea ce privește al doilea aspect al motivului, Comisia subliniază că împrejurarea că reclamanta a fost informată din greșeală, prin mesajul electronic din 27 februarie 2006, cu privire la reușita sa la testele de preselecție ar rezulta dintr-o eroare de programare a calculatorului, în măsura în care acesta

nu a luat în considerare faptul că persoana interesată, obținând numai 33,33 % din răspunsurile corecte cu ocazia testelor pentru verificarea capacităților sale de raționament verbal și numeric, nu a atins minimul impus prin nota din 21 noiembrie 2005, respectiv 35 %.

Aprecierea Tribunalului

– Cu privire la primul aspect al motivului

123 În temeiul principiului bunei administrări și al egalității de tratament, este sarcina instituțiilor să asigure tuturor candidaților la un concurs o desfășurare cât mai corectă posibil și legală a probelor. O neregularitate intervenită pe parcursul desfășurării probelor unui concurs nu va afecta însă legalitatea probelor respective decât dacă este de natură substanțială și poate denatura rezultatele acestora. Atunci când intervine o astfel de neregularitate, revine instituției pârâte sarcina de a dovedi că respectiva neregularitate nu a afectat rezultatele probelor (Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2006, Neophytou/Comisia, F-22/05, punctul 60).

124 În speță, reclamanta precizează că testele de preselecție pe care le-a susținut la 6 ianuarie 2006 ar fi fost presărate cu incidente tehnice și că, în special, în cel puțin patru rânduri, desfășurarea testelor respective ar fi fost întreruptă din cauza unei defecțiuni a calculatorului pus la dispoziția sa. Totuși, niciunul dintre elementele pe care le invocă nu este de natură să stabilească cu certitudine natura incidentelor care ar fi afectat-o personal. În special, o asemenea probă nu este prezentată nici prin faptul că alți candidați ar fi întâmpinat, în timpul probelor, defecțiuni tehnice, nici prin împrejurarea că reprezentanții personalului în cadrul comitetului de selecție ar fi refuzat, în timpul unei întâlniri cu EPSO, să valideze rezultatele selecției în special din cauza acestor defecțiuni. În mod similar, deși tabelul cu rezultatele reclamantei, la care aceasta a avut acces prin intermediul site-ului internet al EPSO, evidențiază că timpul utilizat de persoana interesată pentru a răspunde la patru dintre întrebările testului pentru evaluarea capacităților sale de raționament verbal a fost superior timpului utilizat pentru a răspunde la celelalte întrebări ale testului menționat, această împrejurare nu dovedește realitatea incidentelor invocate, a căror existență, în fond, a fost contestată în mod oficial printr-un certificat al societății organizatoare a testelor de preselecție. În sfârșit, trebuie arătat că reclamanta nu dovedește că a semnalat existența unor astfel de incidente decât după ce a luat la cunoștință de decizia din 14 martie 2006.

125 Astfel, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie înlăturat.

– Cu privire la al doilea aspect al motivului

126 Este cert că, într-o primă etapă, printr-un mesaj electronic din 27 februarie 2006, EPSO a anunțat reclamanta că a reușit la testele de preselecție, iar apoi, într-o a doua etapă, prin decizia din 14 martie 2006, a informat-o cu privire la nereușită. Pe de altă parte, din înscrisurile din dosar rezultă că administrația nu a fost consecventă în explicațiile pe care le-a dat cu privire la existența unor astfel de mesaje contradictorii. Astfel, după ce EPSO a evocat, în decizia din 14 martie 2006, o „eroare intervenită la introducerea mesajului”, apoi, în mesajul din 19 aprilie 2006, o „eroare de calcul”, Comisia, ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii dispusă de Tribunal, a imputat acest incident unei „erori de programare a calculatorului”, explicând că acesta nu ar fi ținut seama de faptul că persoana interesată, obținând numai 33,33 % din răspunsurile corecte cu ocazia testelor pentru verificarea capacităților de raționament verbal și numeric, nu a atins minimul necesar de 35 %.

127 Totuși, trebuie subliniat că Comisia a prezentat tabelul în care figurează lista codificată a întrebărilor care au fost adresate reclamantei în cadrul testelor pentru verificarea aptitudinilor sale de raționament verbal și numeric, răspunsurile corecte pe care trebuia să le dea la aceste întrebări, precum și răspunsurile pe care reclamanta le-a dat efectiv la fiecare dintre acestea. Or, deși partea interesată contestă în general fiabilitatea rezultatelor comunicate de EPSO candidaților, ea nu dovedește și nici

măcar nu pretinde că, în ceea ce privește rezultatele sale la testele de preselecție pentru verificarea aptitudinilor de raționament verbal și numeric, cuantumul global de răspunsuri corecte ar fi fost superior nivelului de 33,33 %.

128 Or, contestarea fiabilității globale a rezultatelor comunicate de EPSO candidaților nu ar putea fi invocată în mod util de reclamantă în susținerea concluziilor sale referitoare la anularea deciziei din 14 martie 2006 decât în măsura în care această contestație ar permite să se demonstreze că reclamanta ar fi îndeplinit condițiile stabilite în nota din 21 noiembrie 2005, și anume atingerea minimumului de 35 % de răspunsuri exacte la testele de preselecție. Întrucât nu aceasta este situația în speță, al doilea aspect al celui de al doilea motiv invocat de reclamantă trebuie să fie, prin urmare, înlăturat, chiar dacă EPSO a încălcat grav principiul bunei administrări prin transmiterea către reclamantă a unor mesaje contradictorii privind rezultatele testelor sale de preselecție.

129 Rezultă că al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe „încălcarea principiului egalității de tratament, a principiilor încrederii legitime și transparenței și a obligației de motivare”

130 Al treilea motiv cuprinde două aspecte, întemeiate, în ceea ce privește primul dintre acestea, pe încălcarea principiilor încrederii legitime și transparenței și a obligației de motivare, iar în ceea ce privește al doilea aspect, pe încălcarea principiului egalității de tratament.

Cu privire la primul aspect al motivului, întemeiat pe încălcarea principiilor încrederii legitime și transparenței și a obligației de motivare

– Argumentele părților

131 Reclamanta arată că, în cadrul unei reuniuni care a avut la 26 iulie 2005, EPSO ar fi garantat comitetului de selecție posibilitatea candidaților de a avea acces, în cazul unei contestații sau la cerere, la probele lor. Or, persoana interesată reproșează administrației că a refuzat să îi comunice, sub rezerva unei cereri în acest sens prevăzute în nota din 14 iunie 2006, textul întrebărilor care i-au fost adresate în timpul testelor de preselecție.

132 Reclamanta adaugă că refuzul EPSO de a-i comunica întrebările ar fi plasat-o și ar plasa Tribunalul în imposibilitatea de a aprecia dacă acestea erau valide și cu un nivel de dificultate sensibil egal cu cel al întrebărilor adresate celorlalți candidați.

133 În apărare, Comisia răspunde că, potrivit unei jurisprudențe stabilite în materie de concursuri, singurele înscrisuri la care candidatul poate avea acces ar fi propriile probe scrise (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 27 martie 2003, Martínez Páramo și alții/Comisia, T-33/00). Or, în speță, reclamanta ar fi obținut versiunea corectată a răspunsurilor sale sub forma unui tabel.

134 Comisia adaugă că, deși, în nota din 14 iunie 2006, reclamanta a solicitat în egală măsură administrației să îi comunice textul întrebărilor care i-au fost adresate, o asemenea cerere ar intra sub incidența Regulamentului nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76). Or, Tribunalul Uniunii Europene ar fi singurul competent să soluționeze o asemenea contestație. Astfel, acțiunea ar fi inadmisibilă cu privire la acest punct.

135 Comisia subliniază că, în orice caz, comunicarea către reclamantă a textului întrebărilor care i-au fost adresate nu i-ar fi permis acesteia să atingă obiectivul urmărit, și anume să verifice dacă întrebările adresate tuturor candidaților ar fi prezentat același nivel de validitate și de dificultate.

– Aprecierea Tribunalului

- 136 Este necesar să se amintească faptul că, în temeiul articolului 25 al doilea paragraf din statut, orice decizie individuală luată în temeiul statutului și care lezează un funcționar trebuie motivată. Potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare a unei decizii care lezează are drept scop, pe de o parte, să furnizeze persoanei interesate informațiile necesare pentru a ști dacă decizia este întemeiată sau neîntemeiată și, pe de altă parte, să facă posibil controlul jurisdicțional (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 ianuarie 2003, Angioli/Comisia, T-53/00, punctul 67, și Hotărârea Martínez Páramo și alții/Comisia, citată anterior, punctul 43).
- 137 Pe de altă parte, s-a considerat, în cauze în care reclamantii, candidați la concursuri, nu au reușit la probele organizate sub formă de întrebări cu variante multiple de răspuns, că administrația și-a îndeplinit obligația de motivare atunci când le-a comunicat acestora notele obținute la probele respective și i-a informat că anumite întrebări fuseseră anulate (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 ianuarie 2001, Gerochristos/Comisia, T-189/99, punctul 34, și Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 2 mai 2001, Giulietti și alții/Comisia, T-167/99 și T-174/99, punctele 81 și 82).
- 138 Astfel, în absența unor circumstanțe speciale, o administrație care organizează probe de recrutare sub forma unor întrebări cu variante multiple de răspuns își îndeplinește obligația de motivare comunicând candidaților care nu au reușit la aceste probe proporția, în procente, a răspunsurilor corecte și transmițând acestora, în cazul unei solicitări în acest sens, răspunsul care trebuia dat la fiecare dintre întrebările adresate. Situația nu ar putea fi diferită decât în ipoteza în care, în reclamația sa, solicitantul contestă în mod concret relevanța anumitor întrebări sau temeinicia răspunsului reținut ca fiind corect și cu condiția ca diferența dintre rezultatele acestuia și pragul de reușită să fie de o așa natură încât, în cazul în care contestația sa ar fi întemeiată (ceea ce ar impune identificarea de către instanță a unei inexactitudini în situația de fapt – a se vedea, cu privire la acest din urmă aspect, Hotărârea Tribunalului din 11 septembrie 2008, Coto Moreno/Comisia, F-127/07, punctul 32), s-ar putea afla printre candidații care au reușit la probele în discuție. Astfel, într-o asemenea situație, ar reveni administrației sarcina să comunice, în răspunsul la reclamație, informațiile în acest sens, în special textul întrebărilor care i-au fost adresate în timpul probelor.
- 139 În speță, trebuie subliniat mai întâi, astfel cum s-a afirmat mai sus, că reclamanta a fost informată, prin mesajul electronic din 14 martie 2006, că a obținut 32 % din răspunsurile corecte la testul pentru evaluarea aptitudinilor de raționament verbal și 35 % de răspunsuri corecte la testul pentru evaluarea aptitudinilor sale de raționament numeric, respectiv un total de 33,33 % de răspunsuri corecte, total inferior minimumului necesar pentru grupa de funcții II, în cazul de față 35 %. Pe de altă parte, cu puțin înainte de a introduce reclamația, reclamanta a putut lua cunoștință, pe site-ul internet al EPSO, de un tabel care cuprindea, pentru fiecare dintre întrebările care i-au fost adresate, răspunsul corect, cel pe care l-a dat reclamanta și timpul pe care l-a utilizat pentru a răspunde. Același tabel menționa de asemenea că una dintre întrebările adresate reclamantei era ilizibilă și că, pentru acest motiv, i-a fost acordat un punct.
- 140 Cu siguranță, este cert că, în reclamația introdusă împotriva deciziei din 14 martie 2006 în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) din statut, reclamanta a solicitat administrației să îi comunice textul întrebărilor care i-au fost adresate în cadrul testelor pentru verificarea capacităților sale de raționament verbal și numeric și că, în răspunsul său la reclamație, AAIC nu a dat curs unei asemenea cereri. Totuși, trebuie precizat că, în reclamația menționată, persoana interesată nu a contestat în mod concret relevanța anumitor întrebări și nici, în general, nu a susținut că i s-ar fi atribuit ei personal întrebări în mod vădit necorespunzătoare sau nevalide. Astfel, faptul, pentru Comisie, de a nu fi comunicat reclamantei textul întrebărilor care i-au fost adresate în cadrul probelor nu poate fi privit ca implicând o încălcare a obligației de motivare.
- 141 Rezultă că primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

– Argumentele părților

142 Reclamanta amintește, întemeindu-se în special pe Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 27 iunie 1991, Valverde Mordt/Curtea de Justiție (T-156/89, punctele 121-123), și pe Hotărârea Giulietti și alții/Comisia (citată anterior, punctele 73 și 74), că, deși candidaților la aceeași probă nu trebuie în mod necesar să li se adreseze aceleași întrebări, ar trebui în orice caz să li se adreseze întrebări cu un nivel echivalent. Or, în cazul de față, comitetul de selecție și-ar fi exprimat îngrijorarea în mai multe rânduri în legătură cu riscul incorectitudinii probelor, care rezultă din împrejurarea că anumite întrebări nu au fost elaborate de instituțiile înseși, ci de societăți private care au încheiat contracte cu EPSO. Tot astfel, comitetul de selecție ar fi invocat riscul ca, având în vedere dificultatea excesivă a anumitor întrebări și ținând seama de alegerea aleatorie a întrebărilor, candidații să susțină probe de dificultăți diferite.

143 În apărare, Comisia răspunde că reclamanta nu ar prezenta niciun element de natură să dea naștere unui dubiu în ceea ce privește caracterul necorespunzător al întrebărilor adresate.

– Aprecierea Tribunalului

144 Potrivit unei jurisprudențe constante, comisia de evaluare din cadrul concursului dispune de o largă putere de apreciere în ceea ce privește conținutul detaliat al probelor prevăzute în cadrul acestui concurs. Instanța Uniunii este competentă să cenzureze conținutul menționat numai în cazul în care acesta depășește cadrul indicat în anunțul de concurs sau nu are puncte comune cu finalitățile probei de concurs (Hotărârea Curtii din 8 martie 1988, Sergio și alții/Comisia, 64/86, 71/86-73/86 și 78/86, punctul 22, Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 noiembrie 2004, Vega Rodríguez/Comisia, T-285/02 și T-395/02, punctul 35). Astfel, în cadrul probelor constituite din întrebări cu variante multiple de răspuns, Tribunalul nu are competența de a substitui propria versiune corectă celei a comisiei de evaluare din cadrul concursului. O întrebare nu ar trebui cenzurată, eventual în raport cu răspunsurile propuse pentru aceasta, decât în cazul în care ar rezulta că această întrebare este în mod vădit necorespunzătoare în raport cu finalitatea concursului în cauză (Hotărârea Vega Rodríguez/Comisia, citată anterior, punctul 36). Prin analogie, trebuie să se pună în aplicare această jurisprudență elaborată în materie de concursuri în cazul unui apel pentru exprimarea interesului.

145 În speță, rezultă din înscrisurile din dosar că, pentru asigurarea egalității de tratament între candidați, EPSO a decis că întrebările incluse în baza de întrebări vor fi repartizate în funcție de 5 niveluri de dificultate și că, în special, în ceea ce privește candidații la funcția de agent contractual din grupa de funcții II, calculatorul va alege în mod aleatoriu, în cadrul testului de raționament verbal, 20 de întrebări cu nivel de dificultate 4 și 5 întrebări cu nivel de dificultate 3 și, în cadrul testului de raționament numeric, 15 întrebări cu nivel de dificultate 4 și 5 întrebări cu nivel de dificultate 3. Astfel, EPSO a încercat să asigure un nivel de dificultate echivalent pentru toți candidații.

146 Pe de altă parte, Tribunalul nu poate pune la îndoială corectitudinea repartizării întrebărilor în funcție de diferitele niveluri de dificultate decât pe baza unei examinări a tuturor întrebărilor, examinare pe care nu o poate realiza decât în prezența unor indicii numeroase care să demonstreze că repartizarea efectuată de organizatori este afectată de erori care depășesc marja de apreciere de care aceștia beneficiază. Or, în speță, trebuie subliniat că reclamanta s-a limitat, în termeni generali, să exprime îndoiele cu privire la validitatea și la gradul de dificultate al anumitor întrebări care figurează în toată baza de date, dar aceasta nu a indicat în niciun mod că, cu excepția unei întrebări anulate și pentru care a primit un punct, i s-ar fi atribuit ei personal întrebări în mod vădit necorespunzătoare sau nevalide în raport cu finalitatea AEI.

147 Prin urmare, al doilea aspect al celui de al treilea motiv nu poate fi admis.

148 Rezultă că al treilea motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la motivul întemeiat pe necompetența EPSO

Argumentele părților

149 În cadrul ședinței, reclamanta și-a exprimat îndoieli în ceea ce privește problema dacă EPSO era competent să adopte decizia din 14 martie 2006.

150 Republica Italiană a precizat că, în opinia sa, rezultă din articolul 82 alineatul (5) din RAA, precum și din Dispozițiile generale de punere în aplicare referitoare la procedurile care reglementează angajarea și raporturile de muncă ale agenților contractuali la Comisie, adoptate prin decizia din 7 aprilie 2004 (publicate în *Informations administratives* nr. 49-2004 din 1 iunie 2004, denumite în continuare „DGE AC”), că, în ceea ce privește selecția agenților contractuali, competența EPSO se limitează la definirea probelor și la organizarea procedurilor de selecție, dar nu se extinde la posibilitatea de respingere a candidaturilor. Astfel, potrivit Republicii Italiene, în cazul de față, această competență ar fi aparținut instituțiilor interesate de constituirea unei baze de date de agenți contractuali.

Aprecierea Tribunalului

151 Trebuie amintit că, potrivit articolului 82 alineatul (5) prima teză din RAA, „[EPSO] acordă asistență diferitor instituții, la cererea acestora, în vederea selecționării de agenți contractuali, în special prin definirea conținutului examenelor și prin organizarea procedurilor de selecție”. Pe de altă parte, potrivit articolului 3 alineatul (2) din Decizia 2002/620, „[EPSO] poate sprijini instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile instituite prin tratate sau în conformitate cu acestea la organizarea concursurilor interne și la selectarea celorlalte categorii de personal”. În sfârșit, articolul 5 alineatul (2) din DGE AC prevede că testele pentru verificarea aptitudinilor candidaților în materie de raționament verbal și numeric „sunt organizate de EPSO sau sub responsabilitatea acestuia”.

152 În speță, și în condițiile în care rezultă din chiar textul AEI că acesta a fost publicat de EPSO „în numele instituțiilor europene, al Comisiei și al Consiliului în special”, EPSO era competent, în temeiul textelor menționate la alineatul anterior, să organizeze testele de preselecție și să respingă candidatura candidaților care nu vor fi reușit la testele respective.

153 Prin urmare, motivul întemeiat pe necompetența EPSO pentru adoptarea deciziei din 14 martie 2006 nu poate fi primit.

154 Astfel, concluziile referitoare la anularea deciziei din 14 martie 2006 trebuie să fie respinse, precum și, în consecință, concluziile referitoare la anularea „deciziei EPSO și/sau a comitetului de selecție de a nu [...] o înregistra pe [reclamantă] în baza de date a candidaților care au reușit la testele de preselecție”.

155 Rezultă din ansamblul celor expuse mai sus că acțiunea trebuie să fie respinsă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

156 În temeiul articolului 122 din Regulamentul de procedură, prevederile capitolului VIII din titlul II din regulamentul menționat, referitoare la cheltuielile de judecată, nu se aplică decât cererilor înregistrate pe rolul Tribunalului începând cu data intrării în vigoare a acestui regulament de procedură, și anume

1 noiembrie 2007. Prevederile pertinente în materie din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene continuă să se aplice *mutatis mutandis* cauzelor în curs de judecată înregistrate pe rolul Tribunalului înaintea acestei date.

- ¹⁵⁷ Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, în temeiul articolului 88 din același regulament, în litigiile dintre Uniune și agenții acesteia, cheltuielile efectuate de instituții rămân în sarcina acestora. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții cu privire la acțiunea formulată, se impune să se decidă ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- ¹⁵⁸ În mod similar, în aplicarea articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură al Tribunalului Uniunii Europene, Regatul Spaniei și Republica Italiană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Ședința plenară)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Doamna Angioi și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.**
- 3) **Regatul Spaniei și Republica Italiană, interveniente, suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Mahoney

Gervasoni

Kreppel

Tagaras

Van Raepenbusch

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 29 iunie 2011.

Grefier
W. Hakenberg

Președinte
P. Mahoney